

[Axel Kristensen.]

der er et alvorligt problem, som skal løses i forbindelse med den udvikling, hvorefter de højere lønnede stadig stiger mere end de lavere lønnede — det viser statistikken — og trods alle forsøg øges forskellen mellem disse grupper stadig væk. Vi nærer stor ængstelse for, at dette problem ikke kan løses på den foreslåede måde, og det må i hvert fald forsøges at tage det op på anden måde. Men vi vil gerne være med til, også i en akut situation, at prøve på at klare det for disse grupper. Det må imidlertid forudsætte, at vi får mulighed for en saglig og grundig gennearbejdning af disse problemer, således at vi får mening i tingene.

Vi vil fra vor side måske nok mene, at ordet helhedsløsning er brugt temmelig meget, for det er et spørgsmål, om det egentlig er så heldigt, at man blander alting sammen på én gang. Det kan let ødelægge mulighederne for en samordning, hvori der er mening fra afgørelse til afgørelse; det kan nemt resultere i en tuskhandel: hvis jeg får 5 kr., så skal du også få lov til at få 5 kr., i stedet for en saglig løsning af spørgsmålet. Men vi vedstår som sagt vort ansvar i denne situation og vil medvirke til en helhedsløsning, der sikrer, at de ekstraordinære indgreb man vil foretage, bliver således, at ikke enkelte grupper eller enkelte skal bære særlige byrder i forhold til andre. Hvis det er det, man forstår ved en helhedsløsning i den forhåndenværende situation, vil vi gerne medvirke dertil, men det er naturligt, at man så også tager et vist hensyn til, hvem der har fået højere reallønindkomster til dato, hvem der har fået forbedrede forhold, og hvem der har fået forringede forhold i den forløbne tid.

Henry Christensen: Som ordfører for mit parti vedrørende to af de lovforslag, vi har til behandling i dag, nemlig forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v. og forslag til lov om bunden opsparring for skatteåret 1963-64, skal jeg gøre nogle bemærkninger — altså også om finansministerens forslag. Det kan jo godt være, at der indimellem kommer nogle kritiske betragtninger, og derfor vil jeg gerne have sagt til den højtærede finansminister, at disse kritiske betragtninger i hvert fald ikke er rettet mod ham personlig. Når jeg gerne vil sige dette

indledningsvis, er det, fordi det er den højtærede finansministers 50 års fødselsdag i dag. Jeg synes, det er en kedelig måde, han skal fejre den på; men det må han bebrejde den højtærede statsminister, der har tilrettelagt arbejdets gang her.

Inden jeg kommer til den højtærede finansministers lovforslag, vil jeg gerne først gøre nogle enkelte bemærkninger om det andet af de to nævnte lovforslag, nemlig lovforslaget om udbyttebegrænsning; jeg gør det også i forlængelse af, hvad det ærede medlem hr. Axel Kristensen nys sagde om de to andre lovforslag, vi drøfter. Jeg skal gerne indrømme, at hvis vi befinder os i en periode, hvori vi må erkende, at den samlede indkomstmasse i samfundet er vokset hastigere end produktionen og vi altså derfor har fået en mangel på indre økonomisk balance, ja, da kan det være nødvendigt at finde vej frem, at standse op og sige: kunne vi ikke prøve at holde igen på indkomstudviklingen, indtil produktionsudviklingen er blevet stor nok til at modsvare indkomsten? Hvis man vurderer en række af de spørgsmål, vi har til behandling her i dag, ud fra denne betragtning, vil jeg naturligvis erkende, at så må også spørgsmålet om en begrænsning af eller kontrol med udbytteudviklingen komme ind i billedet. Jeg vil altså derfor sige, at der er megen mening i at forhandle dette spørgsmål, men det er til gengæld langt fra ensbetydende med, at vi mener, at det fremsatte lovforslag er noget særlig godt eller særlig vel gennemarbejdet lovforslag. Det rummer i hvert fald teknisk og på anden vis åbenbare svagheder og urimeligheder; der i høj grad understreger, at en del af det lovforslagsmateriale, vi har til behandling, må være mere hastværkspræget, end det helt kan være rimeligt. Jeg kan nævne enkelte ting til belysning heraf.

Forslaget går jo bl. a. ud på, at der af et aktieselskab ikke må udbetales højere udbytte i kroner og øre end gennemsnittet af, hvad der har været udbetalt i 3 år forud for marts 1963. Det betyder altså, at vi her for så vidt laver et indkomststop med tilbagevirkende kraft. Har et selskab f. eks. haft et lavt udbytte for 3 år siden, ja, så betyder lovforslaget, at man skal sænke udbyttet umiddelbart efter det år, der kommer efter 1. marts 1963. Men det kan få vidt-